

sige „dagligt“. Jeg mener dermed, at da der sidder i Hundredevis af Arresteranter omkring i Landet ikke alene dagevis, men maanedsvis, halvårsvis, helaarvis, og hver Dag, de sidde, maasse er en Forurettelse, en Pine og en Plage for dem, tror jeg ikke, det er for stærkt at sige, at det hidtilværende System med disse hyppige og langvarige Arrester medfører daglig Plage og Uretfærdighed for mange Mennesker. Det ærede Medlem maa ikke misforstaa mig, jeg mener, at Forhørsdommere ere lige saa skikkelige Mennesker som andre, ja maasse bedre — det er som Jænderne sige: enhver er lige saa god som sin Nabo og maasse noget bedre — men jeg mener, at Stillingen som Forhørsdommer medfører saa umaadelige Fristelser, at der skal en overmaade prøvet, moden Mand med faare stor Retfærdighed og stor Sindro til, for at han ikke skal lade sig lede i nogen af de mange Fælder, denne Stilling sætter for ham. Vi kunne ikke vente som Regel at have saadanne Mænd rundt omkring paa Forhørsdommernes Pladser, og saa efterhaanden blive de ved den daglige Dvælse mere og mere fastgroede til visse Metoder, visse Opfattelser. Vi have hørt om, at Forhørsdommere ere blevne kvalificerede til Indlæggelse paa Oringe eller en anden Sindssygeanstalt, men alligevel i den Tilstand have holdt Forhør og holdt Folk arreterede den ene Dag efter den anden. Der er et pudsig Tilfælde, som er kommet frem for nylig. Vi se en Forhørsdommer, som skriver hele Bøger og praler af, hvilken mageløs Forhørsdommer han har været, og af alle de store Sager, han har haft, alle de Folk, han har faaet i Forbedringshuset, og saa skal det arrivere ham paa hans gamle Dage, at han kommer under Forhør af en Læge paa 6te Afdeling. Og saa skriver han: „Hvis denne Professor var kommen under mig som Forhørsdommer, skulde jeg nok have bevist, at det var Professoren, der var gal, og ikke mig.“ Heldigvis var det nu Professoren, der var den stærkteste i dette Dødblik, saa han afgjorde Sagen. Men jeg siger: Gud fri og bevare os for at komme under en saadan Forhørsdommers Behandling som denne, der gaar ud fra, at det skarpe inkvisitoriske Blik skal sige, hvorledes Sagen forholder sig, og hvis Indvisitten ikke vil make ret, saa an-

vender man ubegrænset Varetægtsarrest og maasse alle de andre Midler, der staa til hans Raadighed.

Jeg beder undskyldte, at jeg har opholdt de Herrer saa længe.

Sold: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem, at han ikke har lagt tilstrækkelig Mærke til mine Udtalelser før. Naar det ærede Medlem sagde, at det var forførdeligt og uhensigtsmæssigt, naar en Sag kom tilbage fra Højesteret, efter at der var kommet ny Oplysninger, at saa den samme Forhørsdommer skulde varetage den tiltalte Tarev, erkender jeg, at det ikke er heldigt. Men for øvrigt er det ikke ret vanskeligt for den tiltalte at faa en anden Dommer, naar han eksiperer mod Forhørsdommeren af en eller anden Grund, vil den vedkommende i Reglen ikke være saa overordentlig villig til at vige sit Sæde. Men jeg har ganske vist haft min Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt i samme Grad som det ærede Medlem, og derfor fremhævede jeg det rigtige i, at fra det Dødblik Undersøgelsen skulde genoptages, skulde den bestfittede Defensor have Lov til at overvære Forhørene. At han ikke har det, anser jeg for en fremtrædende Mangel ved vor nuværende Retstilstand, og jeg skal bemærke, at jeg selv i Folketinget under Behandlingen af et privat Lovforslag har stillet et Forslag om den Sag, som vandt den daværende Justitsministers Bifald. Det blev for øvrigt ikke til noget, men det vilde være en Vending, som var nem at indføre, og som jeg erkender i Grunden vilde være fuldkommen naturlig og egentlig vilde være et retfærdigt Krav, som slet ikke behøvede at vente, til vi fik en helt ny Lov.

Formanden: Det ærede 4de Medlem for København har Ordet for en kort Bemærkning.

Det. Hansen: Det ærede Medlem staar paa det Standpunkt, at Defensor skal have Lov til at træde til, naar der er gaaet Aktion i Sagen, saa skal han endog saa have Lov til at overvære de senere Forhør. Ja, naar det hele er sluttet, naar Harnet er druknet, kaster man Brønden til, naar Forhørsdommeren har benyttet sin Stilling til at afpresse den stgede Tilstaelse, saa kan man